

1/ Linh hồn luyến tiếc cõi trần tại California

Câu chuyện dưới đây xảy ra tại vùng Orange, Cali: Linh hồn một thanh niên CgVN đã được Chúa cho hồn nhập vào một thanh niên chỉ 20 tuổi để nói chuyện với mẹ ruột trong gia đình, có sự chấp thuận của cha già Vũ Tuấn Tú và một số người.

Anh Giuse Mai Văn Trung, con ông bà Mai Xuân Nghi. Anh bị biến cách bí mật gần bên cô bé San Jose, CA trước đây 10 năm (1986), cô nghe súng nổ, nhưng không biết ai bắn. Khi cô đưa anh vào bệnh viện thì anh chết.. Lý do tại nay cũng còn bí ẩn (có lẽ vì tình).

Tuy nhiên câu chuyện đã vào quá khứ, nhưng nay, ngày 8 tháng 10 năm 1996, đúng 10 năm sau, anh Trung được Chúa cho về nói chuyện qua chị Bích Trâm là người ngoại giáo, đang học ở thành hôn với em ruột anh Trung.

Sáng hôm nay, chị Trâm đang làm việc với mẹ là bà Bích Vân, Giám đốc Trung Tâm bằng nhà ở Asia ở Garden Grove, CA. thì anh Trung nhập vào cô. Lúc đó, anh Hùng là nhân viên của Asia, anh cũng là thợ kỹ của Công ty VN Orange, cũng ở đó. Vì anh Trung nói qua cô Trâm rằng anh muốn nói chuyện với người nhà anh với sự chấp thuận của một linh mục, nên anh Hùng tại Trung Tâm Công giáo đón cha của Vũ Tuấn Tú về Trung Tâm Asia, rồi mẹ ruột cùng lên xe về nhà ba má anh Trung là ông bà Nghi ở gần nhà ở Orange. Tại đây, có mẹ anh Trung, các em của anh khoảng gần 10 người, và một số bà con xóm ngõ.

- Đầu tiên anh chào mẹ ruột và cho biết mình là ai: "Con là linh hồn Giuse Trung, Chúa cho phép con về gặp gia đình".

- Bà Nghi, mẹ anh hỏi: Con muốn gì, mẹ phải làm gì cho con?

- Anh Trung nói: Mẹ xin cho con 5 Tháng 10.

- 5 l thôi à?

- 5 l đ r i. Gia đình đã quên con c 10 năm nay, không c u nguy n cho con.

- Má đâu có quên con, má v n c u nguy n cho con mà.

Má c u nguy n mà chia lòng chia trí, đ ý đi đâu...

R i anh xin g p t ng ng i em. Anh đ a h ra kho ng 5,6 th c đ nói riêng v i m i ng i. Sau đó anh h i:

- Ba đâu?

- Ba đi làm mu n m i v .

- Con ph i ch ba v .

Và ng i ta g i đ i n tho i m i ông v . Trong khi ch đ i, cha Tú xin m i ng i đ c 5 ch c kinh mùa Th ng. G n h t 5 ch c kinh thì ông Nghi v .

G p ông, anh Trung Chào ba và nói v i ba anh:

- Ba ph i d l và gi ngày Chúa nh t. Ba ph i x ng t i m i năm ít là m t l n, và ph i s ng đ c tin Công giáo.

- Ông Nghi nói: Ba v n tin mà.

- Anh Trung: "Đ c tin ph i có vi c làm, đ c tin không vi c làm là đ c tin ch t". Và nói ti p: " Xin gia đình đ ng tìm bi t và oán h n k h i con, Chúa đ y tha th ". "Gia đình hãy c u nguy n và xin l cho linh h n Maria Tuy t (ng i quen đã qua đ i), Và xin l c u cho linh h n dì Maria Ng c B o (Em gái bà Vân đã ch t h i 15 tu i. Cô B o đã xin h c đ o, nh ng b gia đình ngăn c n, vì không mu n cho ...Cô đã ch t trong th i đ tòng và cô đ c c n c u r i).

Sau cùng anh Trung b t tay t giã m i ng i. R i anh h i:

- Còn em bé đâu

- M anh nói: Em nh đang ng trong phòng.

Anh Trung xin g p em, anh b r i hôn em. Sau đó, anh (ch Trâm) n m xu ng gi ng g n đó thi p đi. Ch ng g n 15 phút sau, cô Trâm t nh l i và t v th t ng ngàng sao mình l i đây (vì cô ch a thu c v gia đình này, còn đang h c đ o đ đ nh thành hôn v i em trai c a anh Trung)! Vì t sáng, cô v n làm vi c v i m cô t i Trung Tâm bằng nh c Asia

.

Kho ng m t tu n sau, cha C Tú (hi n đã v nhà h u) đ n nhà ông bà Nghi dâng l , ngài th y, ông Nghi không đ c đánh đ ng bao nhiêu v vi c anh Trung hi n v . ngài nói: "Th t đúng nh l i Chúa phán trong Kinh Thánh: Dù k ch t hi n v , h cũng ch ng tin (Lc 16,37).

2/Gi t m hôi c a th y dòng nh ch t nh xu ng tay th y Dòng b n.

Có m t truy n trong sách đ y đàng nhân đ c k v cái nóng c a Luyến tiếc nh sau:

Một ngày kia, một thầy Dòng đã chết để lại Chúa cho hiện và với một thầy Dòng bỏn vào ban đêm. Sau khi trò truyện, thầy sống hỏi thầy chết rằng:

- Anh có thể cho tôi biết Luyến tiếc nóng nảy ra sao không?

- Thầy chết trả lời: Anh không thể hiểu được Luyến tiếc nóng thế nào, nhưng để anh hiểu một chút thì anh hãy tay ra đây.

Thầy sống giật tay ra, thầy chết chộp nhét vào một gói tờ mờ. Thầy sống đau đớn như nhọc nhằn quá, la lên tùm lum và chạy chung quanh nhà Dòng, tay vẩy vẩy, không chịu được. Các nhà Dòng nghe la ó, một người, các thầy dạy hỏi coi xem chuyện gì?

Sau khi nghe thầy sống kể lại chuyện gói tờ mờ của thầy chết, ai nấy đều rợn tóc gáy.

Thầy sống ngã bệnh đau đớn và qua đời mấy ngày sau.

*3/Số liệu các cha dòng Capucino ghi lại câu chuyện liên quan đến những hình các đức ng
Linh hồn phải chịu trong Lửa Luyến tiếc.*

Cha Hippolyte de Scalvo là người tôi tớ tận trung của Chúa. Cha được biết có lòng thương mến các đức ng Linh hồn. Cha luôn luôn cầu nguyện cho các vị được mau mau giải thoát khỏi chốn Luyến tiếc. Cầu nguyện của cha, cha Hippolyte còn ăn chay hãm mình để bù thay cho các đức ng và thương thuyết giúp đỡ Luyến tiếc. Cha nhắc các tín hữu như cầu nguyện, dâng các hy sinh và việc lành phúc đức để cầu cho các Linh hồn được sớm về hưởng tôn nhan Chúa. Sáng nào cũng thế, cha Hippolyte thức dậy thức sớm để cầu nguyện kinh cầu cho những người quá cố. Chúa Nhân Lành đã dùng giọng nói Ngài để giúp các tín hữu hiểu phần nào những hình phạt các đức ng Linh hồn phải chịu trong Lửa Luyến tiếc.

Năm xưa cha Hippolyte được Bề Trên gửi đến Flandres, một thành phố nằm ở biên giới hai nước Pháp và Bỉ, để làm một tu viện các cha dòng Capucino. Trong số các tu sĩ cùng đi với cha

Hippolyte có mặt thấy dòng hát sôi nổi o đ c. Nhưng v a đ n n i, v tu sĩ này ngã b nh n ng và đ t ng t t tr n.

Sáng hôm sau đó, cha Hippolyte quì c u nguy n trong nhà th , sau gi Kinh Sáng. B ng ch c cha thấy xu t hi n tr c m t mình v tu sĩ quá c , đ i hình m t bóng ma ph đ y l a. Ng i quá c thú t i cùng Cha B Trên v i l i rên r ão n v m t l i nh mà thấy đã quên x ng khi còn s ng. Thú t i xong, thấy th a: "Xin cha cho con vi c đ n t i tùy ý cha và xin cha ban phép lành cho con h u con đ c gi i thoát kh i khuỷ t đ i m khi n con ph i đau kh vô ng n trong L a Luy n Ng c". C m kích tr c tình tr ng th m s u c a v tu sĩ thu c quy n quá c , cha Hippolyte v i vàng nói ngay:

- "Nhân danh quy n đ c phép, tôi xin tha t i cho thấy và chúc lành cho thấy. Còn v vi c đ n t i, vì thấy b o là tôi có quy n ra vi c đ n t i, thì xin thấy hãy ở trong L a Luy n Ng c cho đ n gi Kinh Th Nh t, t c vào kho ng 8 gi sáng nay".

Cha Hippolyte nghĩ r ng mình đã khoan h ng khi ra vi c đ n t i cho tu sĩ quá c ch i l i n i Luy n Hình vài gi ! Nào ng , v a nghe xong án l nh, thấy dòng đ o đ c nh r i vào tr ng hu ng tuy t v ng. Thấy v a ch y vòng vòng trong nhà th v a kêu la th m thi t:

- "Ôi t m lòng không đ i l ng! Ôi ng i cha không bi t c m th ng m t Linh hồn s u ão! Sao cha l i tr ng ph t cách kh ng khi p m t l i nh mà n u con còn s ng, h n cha ch ra m t vi c đ n t i c n con. Cha qu th t không bi t tí gì v nh ng kinh hoàng các Linh hồn ph i ch u trong L a Luy n Ng c!".

Nghe l i trách c n ng n c a v tu sĩ quá c , cha Hippolyte nh "đ ng tóc gáy" và c m thấy vô cùng ân h n. Cha tìm cách "v t vát" cái vô ý th c c a mình. May m n thay, cha nghĩ ra đ c m t đi u k . Cha v i vàng đánh chuông, g i các tu sĩ trong c ng đoàn vào nhà th nguy n Kinh Gi M t. Khi các tu sĩ có mặt đ y đ , cha Hippolyte k l i câu chuy n v a x y ra và cùng v i c ng đoàn b t đ u đ c ngay Kinh Gi M t, h u cho thấy dòng quá c đ c s m gi i thoát kh i l a luy n hình.

T ngày đó cho đ n khi qua đ i, trong vòng 20 năm tr i, Cha Hippolyte de Scalvo không bao gi quên câu chuy n đã x y ra. Trong các bài gi ng, cha th ng l p l i câu nói c a thánh Anselmo (1033-1109): "Sau khi ch t, hình ph t nh nh t đón ch ta trong L a Luy n Hình tr

thành ḷn lao ḥn ṭt c̣ nḥng g̣i tṛi kḥn ta có tḥ ṭng ṭng đ̣c khi còn ṣng trên tṛn gian này".

(Jacques Lefèvre, "Les Âmes du Purgatoire dans la vie des Saints", Editions Résiac, 1995, trang 24-26).